

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

26 mei 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

WIJZIGINGEN ONDER DE VASTE EN PLAATSVERVANGENDE LEDEN VAN DE COMMISSIES

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN VLAAMSE VOLKSVERTE-
GENWOORDIGERS

ONTSLAG VAN TWEE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

BENOEMING VAN TWEE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

WIJZIGING IN HET BESTUUR VAN EEN FRACTIE

DECREET BEKRACHTIGING STEDENBOUWKUNDIGE BOUWVERGUNNINGEN WAARVOOR
DWINGENDE REDENEN VAN GROOT ALGEMEEN BELANG GELDEN

Inhoud

Nr. 57

Maandag 26 mei 2003

Berichten van verhindering	1
Samenstelling van de commissies	1
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
Onderzoek van de geloofsbrieven en eedaflegging	2
Sprekers : mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, secretaris en de heer Gilbert Vanleenhove, verslaggever	
Ontslag van twee leden van de Vlaamse regering	2
Benoeming van twee leden van de Vlaamse regering	3
Onderzoek van de geloofsbrieven en eedaflegging	3
Verklaring van de Vlaamse regering	
Verklaring	3
Spreker : minister-president Patrick Dewael	
Debat	5
Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Filip Dewinter, Karel De Gucht, Bruno Tobback en minister-president Patrick Dewael	
Politieke fracties	
Wijziging van het bestuur	14
Verklaring van de Vlaamse regering	
Debat (Voortzetting)	14
Sprekers : de heren Jos Stassen, Herman Lauwers, Kris Van Dijck en Eric Van Rompuy en minister-president Patrick Dewael	
Hoofdelijke stemming	18
Voorstel van decreet van de heren Marc van den Abeelen en Herman Lauwers houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse regering op 9 mei 2003 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden – 1734 (2002-2003) – Nr. 1	
Voorrang in commissie	20
Regeling van de werkzaamheden	20

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.36 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaes, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Flor Ory, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Jan Roegiers, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Guy Sols, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Apeeren, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Ilse Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrij-

ken, Robert Voorhamme, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Julien Librecht, Chris Vandenbroeke, Johan Weyts : gezondheidsredenen ;

Luc Martens, Didier Ramoudt, Eddy Schuermans, Luc Van den Brande, Paul Wille : buitenslands ;

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Jacky Maes, Walter Vandenbossche.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES**Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden**

De voorzitter : Voor de Vlaams Blok-fractie is :

- in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport de heer Verrijken als effectief lid vervangen door mevrouw De Lobel en de heer Huybrechts als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Verrijken

Voor de Agalev-fractie zijn :

- in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Sannen als effectief lid vervangen door de heer Stassen ;
- in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport de heer Stassen als effectief lid vervangen door de heer Vermeulen en de heer Vermeulen als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Stassen.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING

De voorzitter : Dames en heren, op 11 mei 2003 is de heer Paul Van Malderen overleden.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is mevrouw Ilse Van Eetvelde.

Aan de orde is daarom het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van mevrouw Ilse Van Eetvelde.

Het dossier wordt verwezen naar de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven.

Wij gaan nu over tot de loting van die commissie.

De commissie bestaat uit zeven leden.

Ik verzoek mevrouw De Maght, secretaris, de loting te verrichten en de uitgelote namen mede te delen.

Mevrouw Annie De Maght-Aelbrecht, secretaris : De commissie bestaat uit de heren Devolder, Bex, mevrouw Hermans en de heren Verrijken, Schepens, Vanleenhove en Geraerts.

De voorzitter : Ik verzoek de leden van de commissie nu dadelijk bijeen te komen in de Jeroen Boschzaal.

Om de commissie in de gelegenheid te stellen zich onmiddellijk aan het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven te wijden, is de plenaire vergadering zolang geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.40 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.52 uur.*

Dames en heren, aan de orde is het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van mevrouw Van Eetvelde.

De heer Vanleenhove, verslaggever van de commissie, heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw en heren ministers, dames en heren, ik breng verslag uit namens de commissie belast met het onderzoeken van de geloofsbrieven van mevrouw Van Eetvelde.

De commissie was samengesteld uit zeven leden, met name mevrouw Hermans en de heren Bex, Devolder, Verrijken, Schepens, Geraerts en mezelf, en vergaderde onder het voorzitterschap van de heer Schepens.

De commissie heeft kennis genomen van het uittreksel uit het bevolkingsregister en van het getuigschrift van goed zedelijk gedrag van mevrouw Van Eetvelde.

De commissie heeft vastgesteld dat mevrouw Van Eetvelde aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden voldoet. De commissie stelt dan ook voor mevrouw Van Eetvelde tot geldig verkozen lid van het Vlaams Parlement te benoemen. (*Applaus*)

De voorzitter : Mag ik aannemen dat het parlement het eenparig eens is met de besluiten van de commissie ? (*Instemming*)

De besluiten zijn aangenomen.

Ik roep mevrouw Van Eetvelde uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig haar uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt : 'Ik zweer de Grondwet na te leven.'

– *Mevrouw Ilse Van Eetvelde legt de grondwettelijke eed af.*

Mevrouw Van Eetvelde, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

ONTSLAG VAN TWEE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 23 mei 2003 heeft mevrouw Vogels ontslag genomen als lid van de Vlaamse regering.

Bij brief van 23 mei 2003 heeft mevrouw Dua ontslag genomen als lid van de Vlaamse regering.

Vraagt iemand daaromtrent het woord ? (*Neen*)

De plenaire vergadering neemt akte van het ontslag.

BENOEMING VAN TWEE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de benoeming van twee leden van de Vlaamse regering.

Conform artikel 60, paragraaf 1, eerste lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, heb ik een voordrachtlijst ontvangen waarop de heer Sannen en mevrouw Byttebier als lid van de Vlaamse regering worden voorgedragen.

Die lijst is ondertekend door de volstreckte meerderheid van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

Bijgevolg verklaar ik de heer Sannen en mevrouw Byttebier benoemd tot lid van de Vlaamse regering.

Overeenkomstig artikel 62 van voormelde wet nodig ik de heer Sannen en mevrouw Byttebier uit hier vooraan in het halfrond plaats te komen nemen om er de eed in mijn handen af te leggen die luidt als volgt : ‘Ik zweer getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgisch volk.’

– *Ministers Ludo Sannen en Adelheid Byttebier leggen de grondwettelijke eed af.*

Ik geef u akte van uw eedaflegging en ten bewijze hiervan zal u een uittreksel uit de notulen van deze vergadering worden overhandigd. Ik wens u veel succes in uw nieuwe functie. (*Applaus*)

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING

De voorzitter : Dames en heren, krachtens artikel 3 van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van het Vlaams Parlement heeft de heer Sannen door zijn eedaflegging als lid van de Vlaamse regering geen zitting meer in het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is de heer Flor Ory.

De geloofsbrieven van de heer Flor Ory werden al goedgekeurd in onze plenaire vergadering van dinsdag 6 juli 1999. Een aanvullend onderzoek door het Algemeen Secretariaat heeft uitgewezen dat sindsdien geen wijziging is opgetreden in de vervulling van de verkiesbaarheidvoorwaarden van de heer Flor Ory.

Ik stel dan ook voor niet opnieuw een commissie te benoemen voor het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Flor Ory.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Ik roep de heer Flor Ory uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt : ‘Ik zweer de Grondwet na te leven.’

– *De heer Flor Ory legt de grondwettelijke eed af.*

Mijnheer Ory, namens alle collega’s heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

Verklaring

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de verklaring van de Vlaamse regering.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de verklaring die ik namens de Vlaamse regering afleg, is een gevolg van de resultaten van de verkiezingen voor Kamer en Senaat van 18 mei jongstleden.

In theorie moet in een federale staat een verkiezing voor het ene overheidsniveau geen gevolgen hebben voor het functioneren van andere niveaus. De praktijk is vaak anders, en trouwens niet alleen in ons land. Het is een illusie te denken dat de kiezer het onderscheid maakt tussen de bevoegdheden van de verschillende overheden. Het is naïef te geloven dat het engagement van politici zich beperkt tot één politiek niveau. Het lokale, regionale en federale niveau ontwikkelen zich niet zonder wederzijdse beïnvloeding.

Dewael

Anderhalf jaar geleden heb ik er om die redenen voor gepleit om de verkiezingen voor het Vlaams en voor het federaal parlement opnieuw te laten samenvallen. Ik kreeg toen het verwijt een 'slechte Vlaming' te zijn. Ik heb de jongste dagen en weken moeten vaststellen dat er heel wat 'slechte Vlamingen' zijn bijgekomen. Ik stel voor dat we zonder vooroordelen dit debat voortzetten.

Collega's, ik verzeker u echter dat de recente federale verkiezingen geen invloed zullen hebben op de uitvoering van het project van de Vlaamse regering. De Vlaamse regering heeft de voorbije jaren een gezond financieel en budgettair beleid gevoerd. Dit beleid blijft pal overeind. Dat geldt ook vandaag, op het ogenblik dat onheilstijdingen over de internationale, de Europese en de Belgische economische conjunctuur regeringen overal ter wereld zorgen baren. De Vlaamse regering heeft de hele regeerperiode begrotingen ingediend met overschotten, en engageert er zich toe om dat ook voor het laatste jaar van de regeerperiode te doen. Het doel om de Vlaamse schuld tegen het einde van de regeerperiode gehalveerd te hebben, zal volgend jaar worden bereikt.

De Vlaamse regering heeft de voorbije jaren tal van belangrijke beslissingen genomen met een strategische impact op de toekomst van onze regio. Op alle beleidsdomeinen werd fors geïnvesteerd. Ik denk bijvoorbeeld aan de welzijnssector, waar de aanslepende witte woede met structurele maatregelen werd opgelost. We hebben de waarborg gegeven dat in de nabije toekomst de wachtlijsten in de gehandicaptensector volledig zullen zijn weggevoerd.

Er zijn ook de investeringen op het terrein van de openbare werken. Wie vandaag langs Vlaamse wegen rijdt, kan daar niet naast kijken. Ik denk aan de belastingverminderingen die de Vlaamse regering heeft doorgevoerd als een instrument om het beleid te versterken, zoals met de verlaging en de meeneembaarheid van de registratierechten het geval was.

Ten slotte herinner ik graag aan de investeringen op het gebied van onderwijs en onderzoek en ontwikkeling. Op het einde van de regeerperiode zal dit budget met een kwart gestegen zijn. In de globaliseerde economie zal kennis onze belangrijkste troef zijn. Het strategisch belang van de beslissingen op deze terreinen zal blijken als de economie opnieuw aantrekt.

Het project van de Vlaamse regering, zoals dit gestalte heeft gekregen in het regeerakkoord, wordt het komende jaar verder afgewerkt. Het werk dat we in 1999 begonnen zijn, is vandaag volop in uitvoering. Ik zal alle leden van het parlement in bijlage een overzicht overmaken van de ontwerpen en voorontwerpen van decreet die hier in behandeling zijn, of binnenkort zullen worden ingediend.

Ik som er enkele op : het hele proces inzake beter bestuurlijk beleid, dat uit drie belangrijke decreten bestaat ; het decreet over de publiek-private samenwerking of PPS ; het decreet inzake openbaarheid van bestuur ; het gemeente- en provinciedecreet ; de hervorming van de VDAB ; het ontwerp betreffende het preventief gezondheidsbeleid en het voorontwerp betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg ; het ontwerp inzake integraal waterbeleid en de belangrijke voorontwerpen in de milieusector zoals de stilzwijgende milieuvergunning of de milieu-audit ; de voorontwerpen van decreet inzake basisonderwijs en van participatiedecreet ; het voorontwerp van kunstendecreet ; het voorontwerp van Arkimedes betreffende het risicokapitaal voor startende ondernemingen.

Deze lijst is uiteraard niet limitatief. Kortom, u zult met mij kunnen vaststellen dat het laatste jaar van deze legislatuur in het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering nog een erg druk jaar zal worden. Ik nodig het Vlaams Parlement uit om een tandje bij te steken, want het zal nodig zijn. Ik roep alle democratische fracties in dit parlement op om hier op een constructieve wijze aan mee te werken.

Mijnheer de voorzitter, beste collega's, zoals u weet moet ik u vandaag inlichten over de nieuwe samenstelling van de Vlaamse regering. Het betreft inderdaad de zoveelste herschikking. Ik beklemtoon dat elke vervanging van ministers in de Vlaamse regering tot nu toe het gevolg is geweest van externe factoren. (*Rumoer*)

Geen enkele minister werd vervangen omwille van interne conflicten in de schoot van de ministerraad of omwille van onenigheid inzake het te voeren beleid. Elke vervanging was het gevolg – en alleen het gevolg – van politieke factoren, die vreemd waren aan het werk van de Vlaamse regering.

Het ontslag van de ministers Vogels en Dua is effectief het gevolg van een externe factor : de federale verkiezingsuitslag van 18 mei. De kiezer heeft de kaarten op die dag erg drastisch geschud. Dat heeft bij Agalev geleid tot het ontslag van twee Vlaamse ministers en hun vervanging in de Vlaamse regering. Tegelijkertijd heeft Agalev haar verde-

Dewael

re deelname aan de Vlaamse regering gekoppeld aan het engagement van alle coalitiepartners om het Vlaams regeerakkoord verder loyaal uit te voeren.

Alle coalitiepartijen hebben dat engagement vorige week zonder de minste aarzeling onderschreven. Dat een regeerakkoord moet worden uitgevoerd, is de logica zelf van het politieke bedrijf – *pacta sunt servanda*. Dat weten we al sedert de Oudheid. Elke fractie heeft altijd het recht om op de loyale uitvoering van het regeerakkoord aan te dringen. Elke fractie heeft ook altijd de plicht om het regeerakkoord loyaal uit te voeren. Vorige week donderdag hebben de vertegenwoordigers van de Vlaamse coalitiepartijen elkaar formeel toegezegd dit ze dit zullen doen.

Het Vlaams regeerakkoord zal integraal en loyaal verder worden uitgevoerd. Alle partners zullen ook de hele besluitvorming respecteren die uit het regeerakkoord is voortgesproten en die daarvan dus de vertaling en het gevolg is. Tussen alle Vlaamse regeringspartijen en meerderheidsfracties blijft het vertrouwen dus ook na 18 mei ongeschonden. Ze zijn vastbesloten om de stabiliteit en de continuïteit van het regeringswerk te verzekeren tot aan de meet in 2004.

Mijnheer de voorzitter, beste collega's, tot slot wens ik van deze gelegenheid gebruik te maken om Mieke Vogels en Vera Dua van harte te bedanken voor het geleverde werk. Ze hebben zich vier jaar lang loyaal en onverdroten ingezet voor ons vernieuwend en begeistereerd project. Dit project is uniek : het vertrekt van de ambitie een synthese te maken van sociale en regionalistische bekommernissen inzake economische noden en de ecologische zorg om het duurzaam karakter van onze omgeving.

De politieke gebeurtenissen van de voorbije weken doen voor mij niets af aan de waarde en de actualiteit van dit project. Ik heb de voorbije week, net als de voorbije jaren, ten volle mijn verantwoordelijkheid genomen. Het routeplan van de Vlaamse regering blijft ongewijzigd, en hiervoor vraag ik uw instemming met mijn mededeling.

(Applaus bij de meerderheid)

Debat

De voorzitter : Dames en heren, het debat over de verklaring van de Vlaamse regering is geopend.

Het is duidelijk dat de minister-president het akkoord vraagt over deze verklaring. Dit betekent dat wij onmiddellijk na het debat een stemming zullen houden.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de Vlaamse regering, collega's, in mijn betoog namens de CD&V-fractie wil ik mijn bekommernis uiten over de bestuurskracht van Vlaanderen en de werking van onze instellingen. Onze fractie is immers ten zeerste bezorgd.

Welk beeld geven wij de Vlamingen van dit Vlaams Parlement en van onze Vlaamse regering ? Vorige week was dit parlement technisch werkloos. We hebben een week niet kunnen vergaderen, wat een nooit geziene situatie was in de werking van onze instellingen. Van de negen regeringsleden van het begin van de legislatuur blijven er nog vier over. Bovendien heeft de minister-president daarnet niet de moed gehad om te zeggen wat hij 2 dagen voor de verkiezingen heeft verklaard : dat hij het schip zal verlaten. Hij zal binnen enkele weken zijn functie van minister-president opzeggen en zijn project niet voortzetten na 18 mei. Ik heb hem hierover reeds verschillende keren geïnterpelleerd in dit halfroond, waarbij hij altijd heeft gezegd dat hij minister-president zou blijven, ook na 18 mei. Hij daagde ons zelfs uit en zegde dat hij dat nog zou blijven tot 2009. Hij verklaarde dat ik mijn rol moest kennen en dat ik in de oppositie zou blijven omdat hij zijn project zou voortzetten tot 2009, maar vandaag heeft hij de moed niet om te herhalen wat hij 2 dagen voor de verkiezingen zei, dat hij dit schip zal verlaten. Hij zal niet langer het boegbeeld zijn van het project dat hij wenste uit te dragen. Mijnheer de voorzitter, dit parlement is een schaaqbord geworden van het federale niveau. De vermenging van beide niveaus dreigt onze instellingen te verlammen op een ogenblik dat wij net nood hebben aan een daadkrachtige regering, die het hoofd moet bieden aan de grote sociale en economische uitdagingen die zich voordoen.

Het verhaal van de Vlaamse regering wordt dit van de 10 kleine negertjes. Alles laat uitschijnen dat er aan de herschikkingen die vandaag worden aangekondigd, nog geen einde is gekomen. Er zullen de volgende dagen nieuwe herschikkingen opduiken.

Wat is er overgebleven van de troep van leuke jongens en meisjes, die in 1999 op een andere manier aan politiek ging doen en het allemaal anders ging bekijken ? We merken vandaag dat er van de

Van Rompuy

negen ministers nog vier in functie zijn en dat er een het schip gaat verlaten. Mijnheer de minister-president, de Agalev-ministers hebben zelf beslist om op te stappen en de toekomst zal uitwijzen of dit terecht of onterecht was. Onze fractie vraagt dat ook u hier vandaag uw ontslag indient, zoniet dreigt er de volgende weken een bijzonder schizofrene situatie te ontstaan in dit Vlaams Parlement.

De voorzitter van dit parlement heeft gisteren ook gezegd dat hij de gang van zaken betreurt en dat het zo niet verder kan omdat dit zal leiden tot een schizofrene situatie. Ik vraag dan ook aan de meerderheid in dit parlement om vandaag de regeringsverklaring niet goed te keuren en onmiddellijk te vragen om een nieuwe minister-president. Zoniet zal dit parlement de volgende weken opnieuw in een slecht daglicht worden gesteld en zullen we ons moeten lenen tot manoeuvres die niet oorbaar zijn voor deze instelling.

Het volstaat niet om te zeggen dat 80 percent van het regeerakkoord is uitgevoerd. Er zijn dringend extra maatregelen nodig om te terugvallende economische situatie te keren en de werkloosheid aan te pakken. Er moeten meer middelen komen voor vorming, opleiding en wetenschappelijk onderzoek. Er is nood aan nieuwe initiatieven voor starters en het aantrekken van buitenlandse investeringen. Op federaal niveau wil men zo spoedig mogelijk een regering tot stand brengen om die sociale en economische uitdagingen en budgettaire problemen aan te pakken. Die problemen zijn reëel, wat we deze week hebben gehoord van de gouverneur van de Nationale Bank is niet wat we voor 18 mei hebben gehoord. In Vlaanderen is het echter blijkbaar niet nodig het beleid aan te passen aan de realiteit. Ook inzake sociale huisvesting, de welzijnssector en het onderwijs zijn nieuwe impulsen nodig.

Is er voldoende vertrouwen tussen de coalitiepartners ? De electorale strategieën zullen 1 jaar voor de Vlaamse parlementsverkiezingen verlamd werken.

Ik zal niet op een bekrompen manier aan politiek doen. Ik zal de verklaringen van minister Gabriëls van vandaag dus niet uitspelen. Ik zal het ook niet hebben over de strategie van de heer Stevaert om Agalev te destabiliseren. Dat zullen slechts voetnoten in de geschiedenis van dit parlement worden.

Zijn we in staat een bestuursvaardige regering te hebben ? Hebben we respect voor onze instellingen ? Het is altijd gemakkelijk om te zeggen dat

alles wordt opgelost door de Vlaamse en federale verkiezingen te laten samenvallen. Ik heb daarover een andere mening. We hebben een minister-president, die als boegbeeld zijn kleurenproject ten aanzien van de bevolking heeft verdedigd, maar die de moed niet heeft om tot aan de meet te gaan en de Vlaamse parlementsverkiezingen af te wachten. Dat is een abdicatie voor onze instellingen.

Tot wat heeft het gediend dat er generaties lang is gevochten voor een eigen Vlaamse instelling met rechtstreekse verkiezingen, als de minister-president het schip verlaat op een ogenblik dat het in zijn persoonlijk belang is ? Dat is pure carrièreplanning en heeft niets meer te maken met het algemeen belang.

Wat hebben de mensen daaraan ? Wie draagt de verantwoordelijkheid voor het beleid ? De indruk leeft dat het Vlaamse niveau niet langer belangrijk is.

We hebben gevochten voor een autonome Vlaamse instelling omdat we een beleid willen voeren dat dicht bij de mensen staat. We willen in staat zijn om zelf naar oplossingen te zoeken. De minister-president zal nu de volgende dagen mee onderhandelen over een nieuwe federale regering. Dat kan volgens ons niet. De minister-president moet zijn verantwoordelijkheid opnemen. Hij moet de taken op zich nemen die hij zelf wil, maar wat er nu gebeurt, kunnen de mensen niet meer volgen. Wie begrijpt deze manoeuvres nog ?

De instellingen worden volgens mij bewust misbruikt en bovendien wordt er verwarring gezaaid om electorale strategieën te kunnen uitvoeren. Dat moet stoppen, want anders zullen we de democratische legitimiteit van onze instellingen in vraag moeten stellen.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Rompuy zegt dat ik mee ga onderhandelen over de vorming van de federale regering. Hij vindt dat dat niet kan omdat de geloofwaardigheid van onze instellingen dat niet toelaat. Als ik niet mee zou onderhandelen, zou de heer Van Rompuy me waarschijnlijk elke week ondervragen naar aanleiding van die regeringsvorming, bijvoorbeeld over wat er zal gebeuren met de staatshervorming en hoe de Vlaamse belangen daarin worden verdedigd. Dat past perfect in het spelletje waar de heer Van Rompuy nu al 4 jaar in uitblinkt. Hij zegt systematisch dat we een federale

Dewael

rol moeten spelen, maar als ik die rol wil spelen, zegt hij dat de instellingen dat niet toelaten. (*Rumoer*)

Dat is de essentie van het debat. Ik weet dat het moeilijk is.

De heer van Rompuy zegt dat er extra maatregelen nodig zijn in verband met de begroting. Hij verwijst naar het rapport van de gouverneur van de Nationale Bank. Dat is een federale discussie. Terwijl ik naar mijn minister van Begroting en Financiën kijk, daag ik de heer Van Rompuy uit om aan te duiden waar de Vlaamse regering zou hebben nagelaten de nodige maatregelen te nemen om tot een geloofwaardig financieel en begrotingsbeleid te komen. Al onze begrotingen zijn ingediend met overschotten en we zitten op de juiste koers om de Vlaamse openbare schuld die we hebben aange troffen, tegen het einde van deze legislatuur te halveren.

Het gaat dus om twee zaken die we niet met elkaar mogen verwarren. Het Vlaamse regeerakkoord en ons project worden op dit ogenblik volop uitgevoerd.

Ik zou nog een laatste opmerking willen maken. Hoewel ik het hier zelf liever niet over zou hebben, heeft de heer Van Rompuy het hier voortdurend over mijn persoon. Ik vraag me evenwel af wat hij, in een federaal land, tegen het overstappen van een mandataris naar een ander bestuursniveau heeft. In Duitsland bijvoorbeeld gebeurt dit vrij vaak.

Ik zal dit nog even illustreren aan de hand van een ander voorbeeld. Een lid van de federale regering zou lid van de Europese Commissie kunnen worden. Ik vraag me af waarom we daar tegen zouden moeten zijn. Een gewezen boegbeeld van de partij van de heer Van Rompuy is ooit bijna naar het Europees niveau overgestapt. Ik denk niet dat we zo verkrampt op die overstap zouden hebben gereageerd.

Ik stel voor dat we het hier over de inhoud en over de grond van de zaak hebben. Indien we geen invloed op de federale regeringsonderhandelingen zouden uitoefenen, zou het hier interpellaties regenen en zou de heer Van Rompuy ons constant vragen op welke manier we de Vlaamse belangen wensen te verdedigen. Dit stereotiepe spel is echter niet productief. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Ik wil hier niet ingaan op de typische advocatentruukjes die de minister-president hier al vier jaar lang tracht aan te wenden. De essentie van de zaak is immers zijn verklaring dat hij de Vlaamse regering niet zou verlaten. Als fractieleider van een oppositiepartij heb ik hem dat meermaals horen verklaren. Vandaag tracht de minister-president de discussie over de essentie van de zaak evenwel te ontwijken.

Eigenlijk heeft de minister-president de discussie steeds ontweken. Hij heeft de moed niet gehad om hier te verklaren dat hij binnen enkele weken zal vertrekken. Hij heeft die moed enkel tegenover een journalist van een krant getoond. (*Rumoer*)

Mijnheer de minister-president, indien u vertrekt, zullen we u niet missen. (*Applaus bij CD&V*)

Ondertussen moeten we hier natuurlijk voortwerken. Zoals ik reeds heb gezegd, is de huidige Vlaamse regering een regering van lopende zaken. De regeringspartijen wantrouwen elkaar. De sp.a en de VLD willen de Vlaamse verkiezingen winnen en, net als op het federale niveau en in Wallonië, een paarse coalitie zonder Agalev vormen. Dit is de inzet van de komende maanden. Tijdens die maanden zal echter vrijwel niets meer gebeuren.

De heer Di Rupo heeft verklaard dat er geen nieuwe stappen in de staatshervorming zullen worden gezet. Een uitbreiding van de autonomie van de deelstaten is niet aan de orde. De gevolgen van deze verklaringen zullen in de loop van de komende weken duidelijk worden. Ik heb de indruk dat de engagementen die in het kader van het Vlaams regeerakkoord zijn aangegaan, niet zullen worden gerealiseerd.

CD&V pleit voor een behoorlijk bestuur. Voor de Vlaamse christen-democraten is het Vlaams niveau het belangrijkste besluitvormingsniveau. Wij kiezen resoluut voor Vlaanderen. Wij zijn ervan overtuigd dat de problemen van de mensen het best op het Vlaams niveau kunnen worden opgelost en dat de hefbomen van het sociaal-economisch, het mobiliteits- en het gezondheidsbeleid naar de deelstaten moeten worden overgeheveld.

Welk signaal geeft de minister-president ? Blijkbaar wil hij zijn werk met betrekking tot het onderwijs, de werkgelegenheid, het welzijn en het leefmilieu niet langer voortzetten. Blijkbaar wachten hem andere, 'hogere' taken.

Van Rompuy

Voor een jonge Vlaming moet het toch een droom zijn om minister-president te kunnen worden, een project rond al deze belangrijke thema's uit te werken en te realiseren en de kiezers vervolgens te vragen wat ze hiervan vinden. De minister-president haakt echter af.

Dit doet me echt pijn. Heel wat mensen, waaronder ikzelf, hebben lang voor een autonome Vlaamse regering gevochten. Het is steeds ons streven geweest om al deze zaken zelf te behandelen. Als het boegbeeld van zo'n regering plots afhaakt, doet ons dat pijn.

Ik ga hier geen partijpolitieke toespraak houden. Ik zou dat kunnen doen, door mensen tegen elkaar uit te spelen. Ik ga het ook niet hebben over een regering van pygmeeën. Ik zetel al 20 jaar in het Vlaams Parlement, en mijn ervaring leert me dat niet steeds de boegbeelden de beste ministers zijn. Ik zal één naam noemen. De heer Van Grembergen is 20 jaar parlamentslid geweest, en hij is nu minister. Welnu, hij doet dat schitterend, en hij is geen boegbeeld. (*Applaus bij AGALEV, sp.a en Spirit*)

Ik doe dus niet mee aan dat soort benaderingen, maar ik stel me wel de vraag of er nog voldoende vertrouwen is in deze coalitie, na al wat er is gezegd, ook na de uitspraken van de heer Tavernier vorige zaterdag in de Gazet van Antwerpen. Elke dag lezen we wel zo'n beschouwing. Is er door alle strategische spelletjes nog voldoende vertrouwen om Vlaanderen bestuurskracht te geven en dit te waarborgen? Ik ga de discussie over het samenvallen van de diverse verkiezingen niet heropenen, want dat is niet de essentie.

In 2004 zullen we inderdaad een economisch herstel moeten kunnen realiseren. De Vlaamse economie staat momenteel voor zware uitdagingen, maar dat geldt ook voor andere sectoren, zoals de wachtlijsten voor personen met een handicap en aan de mobiliteit. Het gaat over zovele dingen. Er zijn geen maanden te verliezen, de overheid moet nu operationeel zijn. Blijkbaar wil men op federaal vlak daarom ook zo snel mogelijk een regering, maar het moet een regering met vertrouwen en bestuurskracht zijn. We vrezen immers dat deze verlamme situatie zal leiden tot een non-beleid. Dat kunnen we niet aanvaarden.

Voor de verkiezingen stelde de VLD dat dit land er weer staat. Wij zeggen echter, de VLD-slogan van 1999 indachtig: Vlaanderen verdient beter. Het

beeld dat hier wordt opgehangen tegenover de publieke opinie is schrijnend. Hebben wij daar generaties lang voor gevochten? Vlaanderen verdient positieve energie om de problemen van de mensen aan te pakken, krachtdadig, met een visie, ook in het zicht van de kiezer en het laatste jaar van de zittingsperiode.

Ik herhaal wat ik in mijn inleiding zei: onze fractie is bezorgd, bezorgd over de instellingen, bezorgd over de bestuurskracht, bezorgd voor de mensen die dit alles niet verdienen en deze electorale mediatische spelletjes beu zijn waar we momenteel het slachtoffer van zijn. Iedereen moet nu zijn verantwoordelijkheid opnemen, ten bate van Vlaanderen. Onze burgers verdienen beter. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, in naam van mijn fractie wil ik allereerst de twee nieuwe excellenties van ganser harte gelukwensen.

Het minste wat we kunnen zeggen, is dat de verkiezingen van 18 mei 2003 geen voetnoot in de politieke annalen zullen worden. Daarvoor zijn de verkiezingsresultaten te verrassend geweest, voor de ene in positieve zin, voor de andere in negatieve zin.

Minstens even verrassend was de impact van het resultaat van deze federale verkiezingen op de werking van de regionale parlementen. De verschuivingen in de politieke machtsverhoudingen waren van die aard dat de groene partijen zowel in Vlaanderen als in Wallonië hun verdere deelname aan de regionale coalities opnieuw in vraag stelden.

Hoe verrassend de verkiezingsresultaten en de gevolgen ervan ook geweest mogen zijn, het is onze verantwoordelijkheid in Vlaanderen verder een duurzaam beleid te voeren. De sociaal-economische omstandigheden vereisen dit zeker, meer dan ooit. Het maatschappelijk project dat in 1999 door alle Vlaamse meerderheidsfracties samen werd uitgetekend, moet worden uitgevoerd. Het is een vernieuwend project dat tot doel heeft het leven van de mensen in Vlaanderen te verbeteren. Daar bestond en bestaat geen discussie over. Het zou jammer zijn dit unieke project, waarvan reeds 85 procent is gerealiseerd door de vele inspanningen van de meerderheidsfracties en waarvan de verdere

Vermeiren

uitwerking op stapel staat, in het zicht van de eindstreep niet te kunnen afwerken.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb begrip voor de moeilijke tijd die de mensen van Agalev nu doorstaan. Niemand hier heeft leedvermaak. Niemand ook had zo'n afstraffing verwacht, laat staan gewenst. Over de oorzaken van dat verkiezingsresultaat moet en mag ik me niet uitspreken. Agalev moet die analyse zelf maken, en moet onderzoeken waarom de kiezer op 18 mei zijn stem op een voor die partij zo verrassende wijze heeft uitgebracht.

Over de gevolgen van het verkiezingsresultaat voor de Vlaamse regering echter, dien ik me wel uit te spreken. Ik heb er begrip voor dat dit resultaat voor Agalev emotioneel een zware dobber is. Niemand verliest graag, en zeker niet op zo'n manier. Iedereen, blauw, rood, geel of groen, leeft mee met zijn eigen partij, heeft er een emotionele band mee, en staat achter de idealen en doelstellingen ervan.

Agalev heeft destijds bestuursverantwoordelijkheid opgenomen. Als zij destijds weloverwogen en op grond van een goed regeerakkoord hun verantwoordelijkheid hebben genomen ten aanzien van de Vlamingen, dan zou het niet goed zijn nu alleen de emoties te laten spelen. Ik treed dan ook de heer Geysels en zijn collega's bij : het destijds aangevatte project is te belangrijk voor Vlaanderen om nu alleen emotionele elementen in overweging te nemen.

Daarom ben ik verheugd dat vandaag alle partners in de Vlaamse regering zich richten op het regeerakkoord. Dat is de lijn die we moeten aanhouden, het doel en de verantwoordelijkheid van deze meerderheid. Emotionaliteit kan daar niet boven staan, en de VLD is blij dat de Vlaamse regering op dezelfde golflechte zit.

Samen met mijn fractie blijf ik achter het Vlaams project staan. Ik heb er al op gewezen : na vier jaar is reeds 85 percent van ons ambitieus project gerealiseerd. Dat mag best indrukwekkend worden genoemd, zowel omwille van het aantal genomen maatregelen, als omwille van het gewicht van elk van die maatregelen afzonderlijk. Sta me toe daar een kort overzicht van te geven.

Op fiscaal gebied zijn er de afschaffing van het kijk- en luistergeld, de afschaffing van de openings-taks, de forfaitaire korting op de personenbelasting en de verlaging van de registratierechten. De lasten van de Vlamingen zijn aldus aanzienlijk verlaagd,

en niet het minst door de afbouw van de schuldenlast. Inzake ruimtelijke ordening creëerden we de zoezer door de mensen verlangde rechtszekerheid voor de zonevrije woningen en bedrijven. De zorgverzekering en het persoonsgebonden assistentiebudget werden opgestart.

Vlaanderen kreeg meer bevoegdheden, zoals de organieke provincie- en gemeentewet. In het onderwijs werden na jaren van besparingen weer extra middelen vrijgemaakt voor het onderwijsaanbod en voor het onderwijzend personeel. De Vlaamse ambtenarij werd hervormd om tot een nog betere publieke dienstverlening te komen. Tegen het eind van de regeerperiode zullen er 15.000 nieuwe sociale huurwoningen zijn. Het inburgeringstraject voor vreemdelingen werd vastgelegd. Zo zou ik verder kunnen gaan.

De Vlaamse regering heeft goed werk geleverd. Dat is te danken aan de inzet – ik druk erop – van alle partners van de Vlaamse meerderheid. Sommige realisaties dragen een wat blauwe stempel, maar andere een rode, een gele of een groene. Vast staat dat ze allemaal worden gedragen door de voltallige meerderheid. Het is de hele ploeg die ze heeft goedgekeurd en uitgevoerd.

Omdat dit een indrukwekkend palmares is, en omdat het een ambitieus project is, moeten we ons het laatste jaar van deze regeerperiode inzetten voor een volledige uitvoering van het regeerakkoord. Ik ben dan ook blij dat we vandaag met dezelfde ambitie voor Vlaanderen kunnen voortgaan. Ik ben blij dat het Vlaams project kan worden afgewerkt.

Mijnheer de minister, ik ben ook tevreden met de manier waarop we tot de beslissing zijn gekomen. Er is duidelijk gekozen voor het regeerakkoord, en voor niets anders. Besturen betekent blijvend verantwoordelijkheid opnemen, ook als het moeilijk gaat. Dat is ook de visie van de VLD-fractie. De vraag van Agalev om het regeerakkoord loyaal uit te voeren, lijkt ons een redelijke vraag omdat ook wij dat vragen. Net zoals de andere meerderheidspartners onderschrijven wij het regeerakkoord zoals in 1999 vastgelegd. We zijn vandaag tevreden dat we datzelfde regeerakkoord verder kunnen uitvoeren.

Vanuit de oppositie wordt gewezen op het bestaan van enkele zogenaamde twistpunten, namelijk het dossier van de luchthaven van Deurne en het dossier van de VEN-gebieden. Beide dossiers maken deel uit van het Vlaams regeerakkoord en zullen dan ook worden uitgevoerd. Wat de luchthaven van

Vermeiren

Deurne betreft, is een duidelijk beleidskader ingeschreven in het regeerakkoord. Als aan alle voorwaarden van dat beleidskader is voldaan, is er geen enkel probleem om dat dossier uit te voeren. Op dezelfde manier verbinden alle partijen zich ertoe om het dossier van de VEN-gebieden uit te voeren. De VLD heeft terzake dezelfde ambitie als haar meerderheidspartners.

We staan erop dat rekening wordt gehouden met de opmerkingen en de bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend. Immers, om het te zeggen met de woorden van premier Verhofstadt uit een van zijn burgermanifesten : het doof blijven voor de signalen van de kiezer levert de burger het bewijs dat niet zijn stem belangrijk is, maar wel de interne regels en de eigen logica van het politiek bedrijf. Door rekening te houden met de opmerkingen en bezwaren van het openbaar onderzoek, kunnen we er zeker van zijn dat de besluitvorming in dit dossier democratisch tot stand is gekomen en dat de uitvoering ervan realistisch is. Op die manier kunnen we de rechten van alle betrokkenen vrijwaren en garanderen. Het gaat nu eenmaal niet om natuurbarbaren maar om mensen met een groot hart voor de natuur. We zullen elkaar daarin wel kunnen vinden.

Mijnheer de voorzitter, de Vlaamse meerderheid staat klaar om tijdens het laatste jaar van deze legislatuur de laatste inspanningen te leveren om het regeerakkoord uit te voeren. We hebben nog 10 volle maanden om er hard tegenaan te gaan, en niet 3 maanden volgens sommige wel heel eigenaardige tijdsberekeningen.

De heer Van Rompuy mag voldoende vertrouwen hebben. Alle meerderheidsfracties staan constructief op één lijn om hun ambitieus project tot een goed einde te brengen. Het is niet gemakkelijk geweest, maar wat ons verbindt, maakt ons sterker dan wat ons van elkaar doet verschillen. Ons doel is om van Vlaanderen een betere plaats te maken om er te wonen, te werken, naar school te gaan, kortom, om er een degelijk leven op te bouwen. We zijn niet aan dit project begonnen om het voor drievierde af te werken. We gaan door voor het volle pond, tot spijt van wie het benijdt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, 'Een regering van pygmeeën', zo stond een paar dagen geleden in De

Morgen. 'Strompelend naar de eindmeet' is een titel uit de Gazet van Antwerpen. 'Vlaamse regering of duivenkot' titelt Het Laatste Nieuws. Deze krantentitels zijn bijzonder veelzeggend over het functioneren van deze Vlaamse regering.

Deze zoveelste stoelendans op rij, de vijfde sinds uw aantreden op 13 juli 1999, zorgt ervoor dat deze regering zich degradeert tot het niveau van het schepencollege van Zichen-Zussen-Bolder, met mijn excuses voor het betrokken schepencollege dat deze vergelijking niet eens verdient. Sauwens ging, Van Grembergen kwam, Gabriels kwam, een jaar later ging Anciaux, Stevaert ging, Bossuyt kwam, Vogels en Dua gaan, Byttebier en Sannen komen. Zoals dat gaat met een zinkend schip, willen ook de ratten dat zinkend schip al eens verlaten, en dat is wat de heer Dewael blijkbaar van plan is. Welgeteld één jaar voor de Vlaamse verkiezingen ligt deze Vlaamse regering op apegapen. De Vlaamse regering is op sterven na dood. Alleen palliatieve zorgen helpen blijkbaar nog, alhoewel in dit geval ik me zelfs voorstander kan verklaren van euthanasie.

De indruk wordt nu ten onrechte gewekt dat de vaudeville in de Vlaamse regering het gevolg is van federale verkiezingen. Neen, het debacle dat de Vlaamse regering nu meemaakt, hebben de Vlaamse excellenties, inclusief de ministers Vogels en Dua, enkel en alleen aan zichzelf te danken. De Vlaamse ministers Vogels en Dua, net zoals de heer Dewael en een aantal andere ministers, vonden het immers absoluut noodzakelijk om niet alleen deel te nemen aan de federale verkiezingen, maar zelfs als lijsttrekkers deel te nemen aan die verkiezingen. Minister Vogels deed dat zowaar als landelijk lijsttrekker voor de Senaat en minister Dua als lijsttrekker in Oost-Vlaanderen voor de Kamer. Hierdoor hebben ze zelf geweigerd om de scheidingslijn te trekken tussen het federale en het Vlaamse Parlement en tussen de federale en de Vlaamse regering.

Dat ze vandaag ontslag moeten nemen als Vlaams minister, ligt dan ook voor de hand, want men heeft niet alleen afgerekend met de figuren, maar ook met het beleid waarvoor ze staan. Het is dus hypocriet en huichelachtig om hier vandaag alleen maar de ministers Vogels en Dua opzij te schuiven en anderzijds te verklaren dat het regeerakkoord onverkort zal worden uitgevoerd. Door de kandidatuur als lijsttrekkers van deze twee groene ministers, heeft de kiezer ook afgerekend met hun beleid, dus ook met het VEN, dus ook met hun beleid over de luchthaven van Deurne en dus ook met allerlei andere voorstellen die ze in deze regering de

Dewinter

voorbije maanden en jaren hebben gedaan. Niet alleen de ministers Vogels en Dua zijn afgestraft en onderuitgehaald, maar ook en vooral het beleid dat ze symboliseren. Daar zijn ze uiteindelijk alleen maar zelf voor verantwoordelijk.

Mijnheer Dewael, door te stellen dat u het regeerakkoord onverkort wilt uitvoeren, zult u het komende jaar dat ons nog scheidt van de verkiezingen, meer dan ooit gegijzeld worden door Agalev. Door de groenen te handhaven in deze regering, destabiliseert u uw eigen regering en wordt het Vlaams Parlement opgezaald met een impotente regering, een regering van lopende zaken waar het immobilisme zal overheersen.

Mijnheer De Gucht, amper enkele dagen na de federale verkiezingen laat de VLD opnieuw haar ware gelaat zien. De machtswellust van de VLD leidt tot een nooit geziene hypocrisie. Nu hoor ik de aandoenlijke woorden van uw fractieleider, die zowaar bijna emotioneel opkomt voor Agalev, maar enkele dagen voor de verkiezingen stond de VLD op de eerste rij in Gent tijdens de betoging van het Platform Landelijk Vlaanderen om aan Agalev-bashing te doen. VLD-minister Gabriels, hier aanwezig, vandaag de grote vriend van Agalev hoor ik nu, was samen met nogal wat VLD'ers prominent aanwezig in een betoging tegen de groene betutteling van het platteland, waar openlijk het ontslag van minister Dua werd geëist. Er werden plakaten, affiches en folders rondgedeeld, bijvoorbeeld door mevrouw Huts, kandidaat op de Senaatslijst van de VLD, met de tekst 'Stop het groene communisme, stem VLD', in vierkleurendruk.

Dat was enkele weken geleden nog de realiteit, maar vandaag is men opnieuw dikke vriendjes met Agalev. Niet alleen omdat zij de verkiezingen verloren hebben, maar ook omdat men hen de komende maanden nodig heeft om deze regering overeind te kunnen houden. Voor de verkiezingen werd mevrouw Vogels letterlijk door de VLD gepluimd tot ze blauw zag, terwijl ze nu onder meer door de heer Vermeiren geaaid en gekoesterd wordt. Zo hypocriet kan men in de politiek blijkbaar te werk gaan.

Mijnheer de voorzitter, ik heb nu misschien wel genoeg gezegd over Agalev. Immers, erger nog dan de groene berekening om in de regering te blijven en nog wat kruimels binnen te halen voor zichzelf, is de blauwe vaandvlucht. Ik verwijs daarbij naar het nummertje dat de heren Dewael en Verhofstadt hebben opgevoerd vlak voor de verkiezingen

en dat werkelijk beneden alle peil was. Niet alleen bevestigde premier Verhofstadt dat zijn vorige regeringsploeg te zwak uitviel en desavoueert hij door de overstap van de heer Dewael de VLD-ministers Daems en Verwilghen, maar bovendien werd, niet ten onrechte, de indruk gewekt dat de federale regering reeds gevormd werd vooraleer de verkiezingen plaatsvonden. Voor de heer Dewael is dit alles zo mogelijk nog pijnlijker. Hij verliest niet alleen in Limburg, maar bovendien verlaat hij als kapitein het schip net voor de ultieme test, namelijk de Vlaamse verkiezingen die binnen een jaar zullen plaatsvinden. Met zijn overstap bevestigt hij het negatieve beeld van de Vlaamse regering als de reservebank van de federale regering.

Mijnheer Dewael, met uw aangekondigde overstap geeft u uiteindelijk aan dat u schrik hebt. Daar gaat het uiteindelijk om. U hebt schrik van het oordeel dat de kiezer volgend jaar, op 15 juni 2004, zal vellen. U durft deze ploeg niet tot het einde te leiden. Als een dief in de nacht verlaat u deze regering omdat u weet dat de resultaten die u binnen een jaar aan de Vlaamse kiezer zult moeten voorleggen, onvoldoende zullen zijn. Daarom gaat u weg als minister-president. U hebt niet eens de politieke moed om als minister-president, dus als voorzitter van deze regering, tot het einde van de rit aan te blijven. Dat is de echte reden waarom u vlug het hazenpad kiest en waarom u de kiezer volgend jaar niet recht in de ogen durft te kijken.

Mijnheer Dewael, u hebt ondertussen wel al gemerkt dat ik u niet langer als minister-president aanspreek, want dat zou voor u te veel eer zijn. U bent nooit echt geïnteresseerd geweest in de Vlaamse regering. Het mandaat van minister-president is voor u altijd al een tweede keus geweest. Immers, in 1999 moest u de duimen leggen voor de heer Verwilghen die minister van Justitie werd. Het minister-presidentschap was een troostprijs : de Vlaamse regering als wachtkamer voor meer en beter. Die tijd is nu aangebroken. U hebt dat altijd al geweten. Die strategie zit al van in het begin in uw binnenzak. Dat u de Vlaamse regering zonder coach, zonder kapitein, zonder leiding met allemaal reservespelers vlak voor het einde van de wedstrijd in de steek laat, zegt veel over de waarde die u, maar ook premier Verhofstadt, de VLD-voorzitter en de VLD hechten aan de Vlaamse regering in het bijzonder en aan het Vlaamse beleidsniveau in het algemeen.

Mijnheer Dewael, laten we maar meteen duidelijk zijn : een terugkeer naar de Vlaamse regering nu – die kans bestaat vermits het er naar uitziet dat niemand van de VLD u wil opvolgen waaruit blijkt

Dewinter

dat uw erfenis niet zo aantrekkelijk is – of na de verkiezingen, zit er voor u niet meer in. Voor u is hier geen plaats meer. Immers, uw beslissing tot een overstap twee dagen voor de federale verkiezingen is een vernedering. Het is een slag in het gezicht van uw collega-ministers én van alle parlementsleden in dit halfroond.

U hebt uw gezag en autoriteit als minister-president én als politicus volkomen verspeeld. Sta me toe in dit verband de heer Standaert in Het Belang van Limburg en de Gazet van Antwerpen te citeren: ‘Wat is het gezag nog van een minister-president die al zijn vooropzeg heeft gegeven? In de privé-sector mag een manager die zijn overstap naar de concurrentie bekendmaakt, doorgaans meteen thuis blijven’. Mijnheer Dewael, u was misschien ook beter thuisgebleven in plaats van ons vandaag deze pijnlijke vertoning voor te schotelen. In uw plaats had ik me niet meer durven vertonen.

Ondertussen kijkt iedereen met grote ogen naar de stoelendans die in de VLD op komst is. Mijnheer De Gucht, u kijkt vanuit de coulissen toe. U bent alleen kandidaat-minister-president na een eventuele verkiezingsoverwinning volgend jaar. Die kans wordt echter klein, zeker met de vaudeville die uw partij hier opvoert. U wilt uw vingers niet verbranden. Andere liberale kopstukken staan evenmin te springen om het vergiftigde geschenk van de heer Dewael in ontvangst te nemen.

Ondertussen moet u, mijnheer Van Mechelen, de boetiek openhouden. Ik gun het u, want u bent geen slecht minister. Het is nog maar de vraag of u ook een goed minister-president wordt. U bent het blijkbaar gewoon om in te vallen voor de heer De Gucht. U hebt dat 4 jaar geleden ook al gedaan. U moet zich echter niet te veel illusies maken. Veel meer dan de conciërge, de winkeljuffrouw, de man die de stoel warm moet houden voor de machthebbers van de VLD bent u niet. Het ziet ernaar uit dat u de prins Laurent van de Vlaamse politiek dreigt te worden, het kneusje, de lintenknipper die op 11 juli de protocollaire speech mag afsteken, maar die op voorhand weet dat het maar tijdelijk is, dat hij nooit echte politieke macht zal verwerven.

Toen we in 1995 van start gingen met het rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement, waren de verwachtingen van de Vlamingen terecht hooggespannen.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Dewinter, prins Laurent is wel de populairste prins.

De heer Filip Dewinter : Ik dacht dat u werkelijk iets wilde zeggen, mijnheer De Gucht. Maar daarvoor is het blijkbaar nog een jaar te vroeg.

De heer Karel De Gucht : Zelfs de republikeinen hebben het niet moeilijk met prins Laurent.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer De Gucht, u weet dat ik goede vriendschapsbanden heb met prins Laurent.

Vlaanderen zou zijn eigen weg gaan. Een krachtda- dig Vlaams bestuur zou Vlaanderen en de Vlamingen nieuwe kansen en mogelijkheden geven. Een rechtstreeks Vlaams Parlement met een eigen Vlaamse regering zou leiden tot een beter en efficiënter bestuur voor Vlaanderen.

Vandaag, nauwelijks 7 jaar later, weten we beter. De Vlaamse regering degradeert zichzelf tot een veredeld gemeentebestuur, een duiventil waar onervaren ministers elkaar in zeer snel tempo opvolgen. De heer Dewael, u ruilt midden in deze legislatuur uw Vlaams mandaat in voor een federale ministerpost. Dat is bedroevend, pijnlijk en vooral beschamend.

Ik roep de Vlaamse parlementsleden op om zich te verzetten tegen hun degradatie tot toeschouwers in deze poppenkast, die hun mond moeten houden en knikken als de regering flaters maakt en met hun voeten speelt. Ik roep de Vlaamse parlementsleden op om zich te verzetten tegen het geknoei van hun regering.

Amper een jaar geleden zegde de heer Dewael naar aanleiding van de septemberverklaring: ‘Het Vlaams Parlement en de meerderheid mogen erop vertrouwen dat ik het beste van mijn krachten zal geven om tot het einde van de legislatuur het paars-groene verhaal tot een goed einde te brengen. We zullen het vertrouwen van de meerderheid terzake niet beschamen.’

Mijnheer Dewael, vandaag bent u niet in staat om uw project tot een goed einde te brengen. U bent ook een leugenaar, want u houdt uw woord niet. U blijft niet tot het einde. U houdt het paars-groene project van uw regering niet tot het einde vol. Integendeel, u verlaat stiekem deze regering.

Een paar dagen geleden verscheen een interview met de minister-president in de FET. Een journalist vroeg hem waarom hij had gewacht tot twee dagen

Dewinter

voor de federale verkiezingen om zijn bereidheid tot overstap naar de federale regering bekend te maken. Valt u niet van uw stoel, want de minister-president antwoordde : ‘Uit respect voor het Vlaams Parlement heb ik gewacht’. Mijnheer Dewael, met wiens voeten denkt u te kunnen spelen ?

Met de voeten van de oppositie kunt u niet spelen, maar ik vrees voor u dat u evenmin nog met die van de meerderheid zult kunnen spelen. Ik hoop dat de parlementsleden van de meerderheid die de rit wel zullen uitzitten, die over een jaar met de kiezer zullen moeten afrekenen en die uw geknoei en uw vaandelvluucht zullen moeten verantwoorden, wel de moed zullen hebben om u terecht te wijzen. Ik hoop dat ze u met opgeheven hoofd zullen zeggen dat ze het niet langer pikken. Ik hoop dat de parlementsleden van de meerderheid fier zijn op hun instelling, op het rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement en desnoods op een regering die trouw blijft aan hun inzet in de commissies en in de plenaire vergadering om elke dag opnieuw het regeerakkoord, dat wij als oppositie bestrijden, uit te voeren. Ik hoop dat ze eisen van degenen die de leiding nemen en de pretentie hebben om minister of minister-president te zijn, dat ze hen voorgaan in de politieke strijd – want dat mag worden verwacht van echte politieke leiders.

Mijnheer Dewael, u beschaamt niet alleen het vertrouwen van de oppositie, maar vooral ook dat van uw eigen meerderheid. De parlementsleden van de meerderheid moeten daarom met u afrekenen door u het vertrouwen niet te geven. De parlementsleden van de meerderheid kunnen toch onmogelijk akkoord gaan met deze vertoning. Het kan toch niet dat ze zich opnieuw gedragen als trouwe marionetten van politici die hun vertrouwen niet waard zijn. Het kan toch niet dat ze zich blijven gedragen als trouwe lakeien van Brusselse hoofdkwartieren die enkel draaien in functie van de carrièreplanning van een van hun kopstukken die hen vandaag in de steek laat.

Van ons krijgt u het vertrouwen niet, en ik reken erop dat er evenmin vertrouwen zal zijn van de leden van de meerderheid voor deze regeringsleider. Niet alleen de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement, maar vooral Vlaanderen en de Vlamingen verdienen beter dan Dewael. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, colle-

ga's, namens de sp·a-fractie heet ik de twee nieuwbakken leden van de Vlaamse regering welkom. Ik wens ze het komende jaar alle succes toe. Net zoals hun voorgangers zullen ze daarbij kunnen rekenen op een kritische, maar constructieve sp·a-fractie, niet achter, maar naast hen.

Hetzelfde geldt voor onze nieuwe collega-fractievoorzitter. Ik zal eerlijk zijn : we hadden gehoopt op een vrouw, maar het is de heer Stassen geworden. (*Gelach*)

We zullen het hem niet kwalijk nemen. Ik ben er bovendien zeker van dat dat feit zijn opname in het netwerk van de fractievoorzitters ten zeerste zal vergemakkelijken. (*Gelach*)

Dames en heren, ik wens ook de Vlaamse regering succes toe. Ik ga even kort in op de personeelsswissels. Het valt me trouwens op dat een aantal sprekers drie vierden van hun spreektijd besteden aan personen en slechts een minimale fractie aan inhoud, ideeën en voorstellen die de mensen ten goede komen. (*Rumoer*)

We kunnen niet verhelen dat die personeelsswissels niet het meest positieve beeld zijn die een regering kan bieden. Dit probleem vraagt om een antwoord van de regering. U zult me nooit horen zeggen dat de ministers tot een regering van pygmeeën behoren. Het zijn mensen die bereid en bekwaam zijn om antwoorden te bieden op vragen van de burgers. Als socialist ben ik geen monarchist, maar ik wil prins Laurent wel eens een Vlaamse regering zien voorzitten.

Dames en heren, ik wil het hebben over de uitdagingen van deze regering tijdens het komende jaar. De Vlaamse regering heeft te zwaar geleden onder de federale verkiezingen. Dat is een pleidooi om de verkiezingen te laten samenvallen, maar daarover beslissen we hier vandaag uiteraard niet. In de aanloop naar de federale verkiezingen is er propaganda gevoerd en aan federale politiek gedaan door Vlaamse ministers en parlementsleden, zowel van de meerderheid als van de oppositie. Dat was niet gezond. De fameuze betoging was maar één van de te vele grote en kleine aanvaringen binnen de regeringsploeg.

Ik richt me in de eerste plaats tot de collega's van de meerderheid. Het is geen geheim dat we regelmatig van mening verschillen. Het samengaan van die verschillen maakt het precies mogelijk om op Vlaams en federaal niveau een vernieuwend beleid te voeren, om vastgeroeste structuren in beweging te krijgen. De Vlaamse regering heeft haar steentje daartoe bijgedragen en moet dat in de toekomst

Tobback

blijven doen. De regering heeft op het vlak van cultuur, media, ruimtelijke ordening en openbaar vervoer een vernieuwend en origineel beleid gevoerd. De Vlaamse zorgverzekering heeft vorm gekregen. De regering heeft instellingen zoals de VDAB nieuw leven ingeblazen, wat niet onbelangrijk is in deze tijden. Tot spijt van wie het benijdt : de kiezer heeft dat geapprecieerd. Mijnheer Dewinter, mijnheer Van Rompuy, de kiezer heeft vorige week het vernieuwende project van een paars-groene regering geapprecieerd. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

De regering heeft in haar geheel de appreciatie van de kiezer gekregen, in tegenstelling tot CD&V. Mijn partij is bereid om op die basis een vernieuwend beleid te blijven voeren. Leden van de regering, u moet tijdens de rest van deze legislatuur verder bouwen aan dit project. Dat doet u niet door de verschillen te benadrukken, maar door verder te bouwen aan nieuwe ideeën en een nieuw beleid. Dat is in elk geval de keuze van sp.a. In een regering moet plaats zijn voor meningsverschillen. De wil om die op te lossen, moet echter groter blijven dan de drang om ze op de spits te drijven. De rest van de legislatuur biedt daar genoeg mogelijkheden toe. Ik denk niet dat we nog betogingincidenten zullen meemaken, al was het maar omdat de minister van Economie de tijd niet zal hebben om dat te doen in een jaar dat zich budgettair en economisch als moeilijk aankondigt.

Dat geldt evenzeer voor de andere leden van de Vlaamse regering. U hebt de taak om een goede begroting op te maken. U hebt de opdracht om het werk van deze coalitie te voltooien. U moet een antwoord bieden op de terechte vragen en zorgen van de burger. U krijgt daartoe van ons het vertrouwen. *(Applaus bij de meerderheid)*

POLITIEKE FRACTIES**Wijziging van het bestuur**

De voorzitter : Bij brief van 26 mei 2003 deelt de heer Jos Stassen mee dat de Agalevfractie hem heeft verkozen tot fractievoorzitter.

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING**Debat** *(Voortzetting)*

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het debat over de verklaring van de Vlaamse regering.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, ik ben een man en ik zal het kort houden, dus ben ik misschien wel een nieuwe man.

Na de pijnlijke verkiezingsnederlaag van zondag 18 mei heeft mijn partij een aantal moeilijke keuzes moeten maken. We hadden daar tijd voor nodig. Die tijd kregen we van het Vlaams Parlement. Ik apprecieer dat ten zeerste. We bieden onze excuses aan aan het Algemeen Secretariaat. Het personeel had daardoor vorige week wellicht weinig te doen en zal de komende weken hard moet werken.

We hebben gedebatteerd en de democratie laten spelen. U hebt het resultaat daarvan gezien. We hebben onze verantwoordelijkheid opgenomen. We hopen dat de anderen dat ook doen.

Door de verkiezingsuitslag hebben onze twee Vlaamse ministers hun mandaat ter beschikking gesteld. Namens mijn fractie wil ik mevrouw Vogels en mevrouw Dua uitdrukkelijk bedanken voor de lijnen die ze hebben uitgezet, voor de beslissingen die ze hebben genomen en voor de dossiers die ze hebben voorbereid. Ik ben er zeker van dat de nieuwe ministers Sannen en Byttebier dat werk zullen voortzetten.

We hebben onze verantwoordelijkheid genomen, en we zullen dat ook doen om het regeerakkoord verder uit te voeren. We zullen dit correct en loyaal doen. We hopen van onze coalitiepartners hetzelfde. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, dames en heren, het lijkt ons evident dat het Vlaamse regeerakkoord en het aanvullende Zomerakkoord worden uitgevoerd. Alleen als de vier regeringspartijen het daarover eens zijn, kan er iets worden gewijzigd. Dat is evident omdat het de basis vormt van een meerderheidsloyauteit. Daar

Lauwers

was blijkbaar twijfel over gerezen. Het is goed dat de loyaliteit bevestigd werd. Uiteraard geldt dat voor alle afspraken. Dat geldt voor de afbakening van het VEN, voor het nieuwe gemeentedecreet, het decreet beter bestuurlijk beleid, het kunstendecreet, enzovoort. De minister-president heeft er net al een aantal opgesomd.

Deze verklaring van de regering is een gevolg van federale verkiezingen. Ik begrijp dat het voor Agalev niet gemakkelijk is geweest, en nog niet is. Ik vind het moedig dat Agalev de federale logica volgt en de federale en regionale parlementen als onafhankelijke instellingen blijft beschouwen. Asymmetrie moet mogelijk zijn.

Naar aanleiding van deze eerste gescheiden verkiezingen rijst nu al opnieuw de vraag om de twee verkiezingen opnieuw te laten samenvallen. De mensen zien het verschil niet. Dit laatste is waar, maar we moeten deemoedig erkennen dat alle partijen – ook mijn partij – de verwarring mee hebben gecreëerd door Vlaamse ministers en Vlaamse parlementsleden op de lijsten te plaatsen. Ik heb zelf aan meerdere debatten deelgenomen met uitsluitend Vlaamse parlementsleden over bijna uitsluitend Vlaamse thema's.

We moeten daarom niet concluderen dat de verschillende verkiezingen moeten samenvallen. De conclusie kan ook luiden dat wie verkozen wordt, zetelt. Bijgevolg zullen de lijsten op een andere manier worden samengesteld. We kunnen ook concluderen dat de verkiezingen voor Kamer en Senaat ook in een vast ritme van vijf jaar moeten worden opgenomen. Aldus zou er altijd minimum twee jaar liggen tussen een federale en een regionale verkiezing. Deze overlapping spaart zelfs één verkiezing uit op twintig jaar.

Indien de federale en de regionale verkiezingen samenvallen en op alle lijsten dezelfde lijsttrekkers staan, zal de verwarring nog veel groter worden. Dan zal immers het verschil tussen het Vlaams en het federaal parlement helemaal niet meer duidelijk zijn. Ik ben ervan overtuigd dat het verschil tussen de instellingen duidelijker zal worden als de verkiezingen niet samenvallen en we zelf consequenter zijn inzake de lijstvorming. Dit kan natuurlijk niet op vrijwillige basis gebeuren, daartoe moeten decretale of wettelijke regelingen worden getroffen.

Naarmate de regio's meer bevoegdheden krijgen, zal de inhoud van de federale verkiezingen kleiner

worden. Op een bepaald moment zullen die federale verkiezingen beperkt worden tot verkiezingen voor een senaat van de regio's. Dan kan het natuurlijk wel zinvol zijn om beide verkiezingen te laten samenvallen omwille van het inhoudelijk volume van de regionale verkiezingen en de beperktheid van de federale verkiezingen. Zover zijn we vandaag echter nog niet.

Bovendien is het nog maar de vraag of de beide verkiezingen wel kunnen samenvallen. In een federaal legislatuurparlement zou er gewerkt moeten worden met een systeem van alternatieve meerderheden en dus met een constructieve motie van wantrouwen. In een parlement met alarmbelprocedures en een verplichte pariteit in de regering, zou het niet eenvoudig zijn om alternatieve meerderheden te vormen. Een legislatuurparlement zou bijgevolg zeer snel tot een blokkering kunnen leiden op het federale niveau.

Ik beweer niet dat sommige Vlaamse parlementsleden deze stelling verdedigen. De discussie om de regeringen te doen samenvallen, wordt door sommigen echter wel gevoerd met de bedoeling de symmetrie tussen de federale en de regionale regeringen zo groot mogelijk te houden. Vroeg of laat zal de asymmetrie tussen de beide regeringsniveaus mathematisch gezien echter noodzakelijk zijn, zelfs als de regionale en federale verkiezingen zouden samenvallen.

Ik geef toe dat dit verwarring creëert. In deze optiek is het echter niet abnormaal dat ministers naar aanleiding van verkiezingen eventueel van regeringsniveau wisselen. Dit moet kunnen indien de verkiezingen niet samenvallen. In het geval van minister-president Dewael is het zelfs consequent om dit te doen. Ik betreur wel dat hierdoor het beeld ontstaat als zou de Vlaamse regering niet belangrijk zijn. Ik betreur wel dat de minister-president dit nu moet doen, maar het betreft een persoonlijke keuze en een keuze van zijn partij. In een systeem van overlappende legislatuurregeringen is dit echter onvermijdelijk. Wie dat wil vermijden, moet de legislaturen laten samenvallen.

Collega's, ik wil waarschuwen voor overhaaste beslissingen na de eerste gedifferentieerde verkiezing die we hebben gehad. Misschien zijn er andere maatregelen nodig om de verwarring te vermijden. Ik wil wel in herinnering brengen dat in 1993 via de Sint-Michielsakkoorden de legislatuurparlementen voor de regio's zijn ingevoerd om te veel verkiezingen te vermijden en om voor regionale stabiliteit te zorgen. Bovendien werden de regionale verkiezingen gekoppeld aan de Europese om een meer be-

Lauwers

tekenisvolle inhoud aan onze instellingen te kunnen geven. We mogen dit allemaal niet te overhaast loslaten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ministers, collega's, ik wil eerst mevrouw Vogels en mevrouw Dua het allerbeste wensen. Ik wens ook de twee nieuwe ministers veel succes.

De N-VA betreurt het dat federale verkiezingen een dermate grote impact hebben op het beleid en de samenstelling van de Vlaamse regering en op de werking van het Vlaams Parlement. De vorige sprekers heb ik horen verklaren wat ze het beste vinden. Moeten de verkiezingen samenvallen of niet ?

Een parlement moet vertrekken van zijn eigen kracht en sterkte. We moeten dus op onze strepen blijven staan. Vorige sprekers hebben gezegd dat er initiatieven kunnen worden genomen om te bepalen dat iemand slechts ergens mag zetelen als hij zich kandidaat heeft gesteld. Maanden geleden heeft de N-VA reeds een wetsvoorstel in die zin ingediend, maar daar zijn geen gevolgen uit voortgevloeid.

Collega's, we zijn allemaal gedeeltelijk fout geweest door in onze communicatie met de burger niet altijd het onderscheid te maken tussen federale aangelegenheden en Vlaamse bevoegdheden. Wie het schoentje past, trekke het aan. In het heetst van de kiesstrijd stelde ik vast dat het verschil vaak werd gemaakt als het over Vlaamse kwesties ging. In ons programma voor de verkiezingen van vorige week hebben we echter nooit Vlaamse thema's bespeeld.

Ik maak me enigszins zorgen. De minister-president verklaarde zo-even dat het regeerakkoord ook overeind zal blijven en volledig zal worden uitgevoerd als hij weg is. Naar aanleiding van het twijfelen van Agalev heb ik ook van andere ministers gehoord dat wat afgesproken was, moet worden uitgevoerd. We twijfelen of die uitspraken wel betrekking hebben op het volledige regeerakkoord.

Toen het Vlaamse regeerakkoord werd opgesteld, was het institutionele onderdeel daarvan heel belangrijk om de partij waar ik toen toe behoorde, over te halen om mee gestalte te geven aan het regeerakkoord. Wat stel ik echter vast ? Ik sta daarbij

natuurlijk niet op de eerste rij, mijnheer De Gucht, ik lees ook maar wat ik lees. Ik stel vast dat de njets en de nons schering en inslag blijven. Ik stel vast dat ik in De Standaard van 28 april 2003, dus 14 dagen voor de verkiezingen, een open brief aan premier Verhofstadt kan lezen onder de titel 'Nationalisme staat haaks op beschaving'.

Diegenen die mij kennen, weten wat mijn inborst is. Die open brief werd getekend door tientallen vooraanstaanden, ook uit meerderheidspartijen. Wees gerust, mijnheer De Gucht, er was niemand van de VLD bij. In die tekst staan echter zaken die haaks staan op dat Vlaamse regeerakkoord. Ik stel me dus vragen en ben bezorgd over de uitvoering van dat gedeelte van het regeerakkoord.

Tot slot, collega's, wil ik nog een ding duidelijk maken : ook voor Nieuw-Vlaamse Alliantie moet de staat niet worden hervormd om te worden hervormd, maar wel om een degelijk beleid mogelijk te maken. Welnu, onze twijfel groeit dag na dag wat de uitvoering van dit gedeelte betreft.

Mijnheer de minister-president, u hebt daarstraks even op mijn lachspieren gewerkt, toen u stelde dat het toch zo belangrijk is dat u deelneemt aan die federale regeringsonderhandelingen om dit Vlaams regeerakkoord uit te voeren. In uw eigen toespraak van 13 juli 1999 zei u dat alle partijen van deze coalitie die ook in de federale regering zijn vertegenwoordigd, zich engageren om de afspraken van het Vlaamse regeerakkoord inzake institutionele vernieuwing consequent te verdedigen op het federale niveau. Welnu, mijnheer de minister-president, ik denk niet dat u dat daarom in hoogsteigen persoon moet doen. Het zou me ook verbazen als de VLD slechts over één goede onderhandelaar zou beschikken.

In ieder geval vragen we ook de uitvoering van dat punt. Omdat we dienaangaande op dit moment te veel twijfels hebben, kunnen we de herbekrachtiging van deze regeerverklaring, die ik destijds heb goedgekeurd, niet langer steunen. (*Applaus bij de N-VA, CD&V en het VB*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, ik wil even kort reageren. Ten eerste zal ik niet ingaan op een aantal persoonlijke opmerkingen over mij of over collega's. Ik denk dat dat niet bevorderlijk is voor de sfeer van het debat en trouwens niet zoveel terzake doet.

Dewael

Ik zou eerst nog iets willen zeggen over het systeem. Ik apprecieer wat de heer Lauwers heeft gezegd. We moeten ook eens nagaan welke regels van toepassing zijn in andere federale staten. Daarover moet op een volwassen manier een debat kunnen worden gevoerd. Ik wil nog even het voorbeeld geven van Duitsland, dat een federaal systeem kent. Daar bestaan zowel bewegingen van het deelstatelijke naar het federale niveau als in omgekeerde richting. Als er verschillende verkiezingsdata zijn, vallen verkiezingen voor het ene niveau tijdens een lopende legislatuur van het andere niveau, en zal altijd het gevoel bestaan dat iemand vertrekt op een ogenblik dat zijn mandaat daar nog niet helemaal is beëindigd.

Twee jaar geleden heb ik mijn collega Wolfgang Clement bezocht in Noordrijn-Westfalen. Ook hij is minister-president geweest en werd op een bepaald ogenblik gevraagd om toe te treden tot de federale regering. Hij heeft dat ook gedaan. In Duitsland werd zelfs vanuit het deelstatelijke niveau meegedongen naar de hoogste functie, of wat daar de hoogste functie wordt genoemd.

Ook in Spanje bleek bij de recente verkiezingen duidelijk dat de verschillende niveaus daar hoe dan ook door in de ban geraken. Op het lokale of het regionale niveau hebben verkiezingen wel degelijk hun repercussie op het federale niveau, en ook in omgekeerde richting. Ik denk dus dat we daarover op een volwassen manier een debat moeten kunnen blijven voeren, tenzij u pleit voor een systeem waarop die data opnieuw samenvallen. Er is nog een andere mogelijkheid. Indien we de gescheiden data handhaven, moeten we de verschuiving van politiek personeel van het ene naar het andere bestuursniveau op een volwassener manier benaderen.

Eigenlijk heeft niemand het hier over de grond van de zaak gehad, namelijk het Vlaams regeerakkoord. In mijn toespraak heb ik verklaard dat we het Vlaams regeerakkoord zullen uitvoeren. Alle meerderheidspartijen hebben me verzekerd dat ze de politieke wil hebben om dit regeerakkoord uit te voeren. Een bepaalde meerderheidsfractie heeft hieromtrent de nodige waarborgen gevraagd. Mijns inziens heeft elk lid van de meerderheid het recht om de uitvoering van het regeerakkoord te bepleiten. Dit lijkt me zelfs de plicht van elke meerderheidsfractie.

Selectiviteit lijkt me in dit verband uit den boze. We mogen niet in functie van de resultaten van de

federale verkiezingen beslissen aan welke punten in het regeerakkoord we meer of minder belang willen hechten : we moeten het regeerakkoord in zijn totaliteit uitvoeren.

De heer Van Dijck heeft het daarnet even over de staatshervorming gehad. Ik beweer uiteraard niet dat ik de enige persoon ben die hier invloed op kan uitoefenen. Ik wil hier echter nogmaals benadrukken dat het bewerkstelligen en het afdwingen van een uitbreiding van de Vlaamse bevoegdheden steeds het resultaat van institutionele onderhandelingen met de Franse Gemeenschap zal zijn.

Een aantal mensen trachten tijdens de debatten in het Vlaams Parlement te tonen dat ze de beste Vlaming zijn. Dit heeft me regelmatig gestoord. In een vergadering van gelijkgezinden kan iemand zich vrij makkelijk de beste Vlaming tonen, maar de vraag is gewoon wie het verst durft te gaan. Dit is een vrij stereotiepe discussie. Naar aanleiding van de zogenaamde Driekoningennota hebben we overigens een soortgelijke discussie gevoerd. (*Opmerkingen*)

Hoewel we hierover kunnen blijven discussiëren, mogen we niet vergeten dat waarborgen en bijkomende stappen in de staatshervorming tijdens de onderhandelingen over het federaal regeerakkoord moeten worden afgedwongen. Hoewel het interessant is om te weten welke richting het Vlaams Parlement uit wil, moeten we beseffen dat effectieve stappen enkel tijdens federale onderhandelingen kunnen worden gezet.

Ik ben niet de enige persoon die deze besluitvorming kan beïnvloeden, we moeten hier allemaal werk van maken. Indien we een fractie van de energie die we hier aan dergelijke discussies besteden op een ander bestuursniveau aanwenden, zouden we tijdens de komende federale onderhandelingen ongetwijfeld substantiële stappen voorwaarts kunnen zetten. Dit is tijdens de huidige legislatuur overigens al gebeurd.

Dergelijke stappen kunnen enkel in een klimaat van vertrouwen en van wederzijds respect worden gezet. De voorbije jaren heeft dit klimaat ons de mogelijkheid geboden een aantal belangrijke stappen te zetten. Dit klimaat mag in de toekomst dan ook niet veranderen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister-president, hoewel ik in mijn toespraak reeds de es-

Van Rompuy

sentie van de zaak heb aangehaald, zou ik u nog een vraag willen stellen. Wanneer vertrekt u nu eigenlijk ? U hebt daarnet de moed niet gehad om te zeggen wanneer u vertrekt. Zult u eigenlijk wel vertrekken ? U hebt ons hierover geen uitsluitend gegeven. Het gaat hier nochtans om het parlement dat u uw legitimiteit verstrekt. U hebt nog steeds niet gezegd wat u precies zult doen. Zult u in de Kamer van Volksvertegenwoordigers de eed afleggen ? Zult u bij de koning uw ontslag als minister-president indienen ? Zult u, met de handtekeningen van de voorzitters van de meerderheidspartijen, terug naar het Vlaams Parlement komen ?

Mijnheer de voorzitter, enkele weken geleden hebben we hierover reeds een discussie gevoerd. De minister-president verklaart in de kranten dat hij zal vertrekken. Hij weigert evenwel om dat bericht hier, in het Vlaams Parlement, te bevestigen. Hij beperkt zich hier tot enkele argumenten waaruit we enkel kunnen afleiden dat hij allicht zal vertrekken.

Mijnheer de voorzitter, ik eis duidelijkheid. De minister-president zal het Vlaams Parlement straks vragen om het vertrouwen in de Vlaamse regering te bevestigen. Aangezien hij binnen enkele weken allicht ontslag zal nemen, vraag ik me echter af welke waarde een dergelijke vertrouwensstemming heeft. De minister-president is immers geen gewoon lid van de regering, hij zit de ministerraad voor. Kunt u een einde aan deze schizofrene toestand stellen ? (*Applaus bij CD&V, het VB en de N-VA*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, ik doe een beroep op u, als behoeder van deze instelling. Dit is toch een zeer vreemd en nooit gezien politiek moment : een minister-president kondigt aan de buitenwereld aan dat hij weggaat, hoewel hij de moed niet heeft om dat hier te zeggen, en hij vraagt het vertrouwen. Onze instelling wordt geridiculiseerd als er hier vandaag geen duidelijkheid over komt. Ik doe ook een beroep op de meerderheidsfracties. Zij gaan nu het vertrouwen geven aan iemand die weggaat. Van sp.a en de VLD verwacht ik niets anders, maar van Agalev wel. Als zij willen beginnen met die nieuwe politieke cultuur en met hun wederopstanding, gaan zij dan die schizofrene toestand herhalen door nu voor te stemmen ? Dit lijkt me momenteel onaan-

vaardbaar, vanuit democratisch oogpunt. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Mijnheer Van Rompuy, ofwel vraagt u mijn mening als voorzitter van deze instelling, en dan moet ik u meedelen dat er momenteel geen vacante betrekking is. Ofwel vraagt u me mijn mening als Norbert De Batselier, en die heb ik u gisteren gegeven. Ik betreur het dat een goede minister-president naar een ander niveau gaat. Ik vind dat hij een uitstekend iemand is, met een schitterend project. Maar ik heb er ook bij gezegd dat, volgens mijn logica inzake federalisme, de overstap van het ene naar het andere niveau kan. Ik heb daar dus geen enkel bezwaar tegen. Dat is de duidelijkheid die ik u kan verschaffen.

Het debat is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de verklaring van de Vlaamse regering.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
62 leden hebben ja geantwoord ;
47 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
63 leden hebben ja geantwoord ;
49 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaets Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert

Voorzitter

De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dua Vera
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Logist Marcel
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Ory Flor
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Duppen Jan
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo

Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Loones Jan
Lootens-Stael Dominiek
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Eetvelde Ilse
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Wymeersch Frans

Voorzitter

Dientengevolge neemt het parlement de verklaring van de Vlaamse regering aan.

algemeen belang gelden, voorrang te verlenen in commissie.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Dan is aldus beslist.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marc van den Abeelen en Herman Lauwers houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse regering op 9 mei 2003 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden
– 1734 (2002-2003) – Nr. 1

Voorrang in commissie

De voorzitter : Dames en heren, het Uitgebreid Bureau heeft op 31 maart 2003 beslist het voorstel van decreet van de heren van den Abeelen en Lauwers houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse regering op 9 mei 2003 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 28 mei 2003 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.35 uur.*
